
นิพนธ์ต้นฉบับ

สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพ ของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัทยทักษิณ

The Statuses of Master's Degree Graduates under the Thesis Plan and the Statuses of Their Theses at Thaksin University

ทรงธรรม ชีระกุล

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

Songtham Teerakul

M.Ed. (Educational Administration)

Office of Graduate Studies at Thaksin University

Abstract

The objective here was to study the statuses of master's degree graduates under the thesis plan and the statuses of their theses at Thaksin University from the 1982 academic year to the 2000 academic year. The number of theses studied was 1,210. Following are the findings of the study.

The statuses of master's degree students under the thesis plan. The number of master's degree graduates under the thesis plan from the 1982 academic year to the 2000 academic year is 1,210. Classified by status, the findings are as follows. By *gender*, it was found that there were more males than females. By *student status*, it was found that there were more regular-program graduates than special-program ones. By *type of program*, it was found that there were more M.Ed. graduates than M.A. graduates. By *field of study*, it was found that most graduates were in educational administration (M.Ed. program), and the field with fewest graduates was Thai (M.A. program). By *academic year of completion*, it was found that the 2000 academic year was the one with the largest number of graduates, while the academic year with fewest graduates was the 1982 academic year.

The statuses of theses. From the 1982 academic year to the 2000 academic year, there were 1,210 theses. Classified by status, the findings are as follows. By *research methodology*, it was found that the theses as a whole were more quantitative than qualitative. By *thesis topic/problem most favored by master's degree graduate*, it may be summed up as follows: for M.Ed. in higher education, most favored were instruction, academic affairs, curriculum, and practicum; for M.Ed. in educational

administration, most favored was personnel administration; for M.Ed. in Thai, most favored were writing and literature; for M.Ed. in English, most favored was reading; for M.Ed. in mathematics, most favored was learning achievement in mathematics; for M.Ed. in educational measurement, most favored was development of evaluation forms and tests; for M.A. in Thai studies, most favored were culture, social and cultural reflections; and for M.A. in Thai, most favored was language. By *data source/population group* most employed by master's degree graduate for thesis, the types most employed in different programs and fields may be summarized below: for M.Ed. in higher education, administrators, instructors, and students at institutions of higher education; for M.Ed. in educational administration, administrators, teachers, students, and personnel at primary schools; for M.Ed. in Thai, writing of various types; for M.Ed. in English, secondary-school students; for M.Ed. in mathematics, secondary-school students; for M.Ed. in educational measurement, primary-school students; for M.A. in Thai studies, groups of people and agencies; and for M.A. in Thai, Thai people of Chinese descent. And by *area/province* most covered in theses, it may be summed as a whole as follows: the province of Songkhla was most covered in the M.Ed. programs in educational administration, Thai, English, mathematics, and educational measurement, and in the M.A. program in Thai studies; in the M.Ed. program in higher education, the area most covered was the southern region; and in the M.A. program in Thai, most covered were the provinces of Yala and Phuket.

บทคัดย่อ

การศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1,210 เรื่อง ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ มีมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ เพศ ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิง *สภาพนิสิต* ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ *หลักสูตรการศึกษา* ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตมากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต *สาขาวิชา* ปรากฏว่าสาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) และมีมหาบัณฑิตน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.ม.) และ*ปีการศึกษาที่สำเร็จ* ปรากฏว่าปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2543 และปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2525

สถานภาพของวิทยานิพนธ์ มีวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ เมื่อพิจารณาในด้าน *ระเบียบวิธีวิจัย* ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณในภาพรวมเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ *หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด* สรุปได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา มากที่สุด คือ การเรียนการสอน, วิชาการ, หลักสูตร, ฝึกสอนฝึกงาน หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ การบริหารบุคลากร หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทยมากที่สุด คือ งานประพันธ์, วรรณกรรม หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ การอ่าน หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์มากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ การ

พัฒนาแบบประเมิน, แบบทดสอบ หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ วัฒนธรรม,ภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรม และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ ภาษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด สรุปได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา มากที่สุด คือ ผู้บริหาร,อาจารย์,นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ ผู้บริหาร,ครู,อาจารย์,นักเรียน,บุคลากรสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่างๆ หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ กลุ่มคนและองค์กร และ หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ ชาวไทยเชื้อสายจีน และ พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด สรุปได้ดังนี้ ในภาพรวม หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา และ หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา มากที่สุด คือ ทั้งภาคใต้ และ หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดภูเก็ต

คำนำ (Introduction)

มหาวิทยาลัยเป็นสถานการศึกษาระดับสูงที่มุ่งผลิตคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความคิดเพื่อสามารถนำไปพัฒนาชีวิตและสังคมต่อไป มหาวิทยาลัยต่างๆ จึงให้ความสำคัญกับการวิจัยมากขึ้น โดยเฉพาะกำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทุกสาขา โดยมุ่งให้นิสิตได้ศึกษาวิจัยหลังจากที่ได้เรียนรายวิชาต่างๆ ครบตามหลักสูตรแล้ว การศึกษาในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันจึงได้เน้นการใช้วิธีการวิจัยเป็นสำคัญ ทั้งนี้การสอนวิชาใดๆ ก็ตาม ถ้าไม่มีการค้นคว้าแล้วการเรียนรายวิชานั้นจะสมบูรณ์ไม่ได้ เพราะการค้นคว้าวิจัยในรูปของรายงาน ภาคนิพนธ์และวิทยานิพนธ์นั้น จะช่วยให้นักศึกษารู้จักวิธีค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในแขนงวิชาที่ตนถนัด พร้อมทั้งพัฒนาความรู้ความสามารถ ความคิดริเริ่ม การใช้ดุลยพินิจไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณ และยังปลูกฝังนิสัยนักศึกษาให้กล้าลองกล้าเปลี่ยนแปลงและยอมรับสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การกำหนดให้ผู้ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทำวิทยานิพนธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ศึกษามีโอกาสและสามารถศึกษาด้วยตนเอง ได้ศึกษาอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งก่อให้เกิดนิสัยและความสามารถในการศึกษาค้นคว้า รู้จักคิดอย่างมีระเบียบ เป็นระบบ มีเหตุผล รู้จักประมวล

ผลจากข้อมูล ซึ่งมีหลักฐานเป็นความจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเกิดความสามารรถในทางภาษา ตลอดจนมีความสามารถในการรวบรวมเรียบเรียงความรู้ความคิดได้อย่างเป็นระเบียบ

มหาวิทยาลัยทักษิณเริ่มจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 จนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณจัดการเรียนการสอนเป็น 2 แผน คือ แผน ก (2) เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ แผน ข เรียนรายวิชาไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องเรียนรายวิชาเกี่ยวกับประสบการณ์การวิจัย 3 - 6 หน่วยกิต โดยทำงานวิจัยประกอบหรือบางสาขาวิชาอาจจะกำหนดให้นิสิตทำภาคนิพนธ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้น นิสิตทุกคนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษจะต้องเรียนรายวิชาต่างๆ ให้ครบตามโครงสร้างที่หลักสูตรกำหนด และจะต้องทำการวิจัยเพื่อสำเร็จการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะสถานภาพของมหาวิทยาลัยที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งการทำวิทยานิพนธ์เป็นการทำวิจัยที่เข้มข้น นิสิตต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ นิสิตต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่เรียนมา

เป็นอย่างดีและที่สำคัญนักคิดจะต้องมีความรู้และมีความชัดเจนในระเบียบวิธีวิจัย จึงจะสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จและมีคุณภาพ ตลอดจนสามารถนำผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ไปใช้ประโยชน์ได้ จากการสำรวจข้อมูลวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ทำให้ทราบว่านักคิดในแต่ละหลักสูตรและสาขาวิชามีผลงานการทำวิทยานิพนธ์ที่หลากหลายทั้งในแง่ของระเบียบวิธีวิจัย แหล่งข้อมูล ประชากร พื้นที่ในการวิจัย เป็นต้น สถานภาพของวิทยานิพนธ์เหล่านี้จึงมีความน่าสนใจควรที่จะศึกษาอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นภาพวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ จนถึงปัจจุบันในแง่มุมต่างๆ ได้ อย่างชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนา การจัดการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา จึงควรทำการศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีนิสิตส่งวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษา จนถึงปีการศึกษา 2543 เพื่อจะได้ทราบว่ามหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์มีสถานภาพอย่างไร และวิทยานิพนธ์ที่มหาบัณฑิตทำมีสถานภาพเป็นอย่างไรมีแง่มุมใดที่น่าสนใจและเพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดคุณประโยชน์ทางด้านวิชาการยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543
2. เพื่อศึกษาสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ได้จากเอกสารของสำนักงานบัณฑิตศึกษา ซึ่งได้รวบรวมเอาไว้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบกับวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีอยู่ในสำนักหอสมุดและข้อมูลรายชื่อมหาบัณฑิตของกลุ่มงานบริการการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องตรงกัน ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่า มีวิทยานิพนธ์ จำนวน 1,210 เรื่อง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา 2 ประเด็น คือ สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ ดังนี้

2.1 สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 สภาพนิสิต

2.1.3 หลักสูตรการศึกษา

2.1.4 สาขาวิชา

2.1.5 ปีการศึกษาที่สำเร็จ

2.2 สถานภาพของวิทยานิพนธ์ได้แก่

2.2.1 ระเบียบวิธีวิจัย

2.2.2 หัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์

2.2.3 แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์

2.2.4 พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีดำเนินการวิจัย (Materials and Methods)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นสำรวจและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสำรวจและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นพื้นฐาน ในการกำหนดกรอบความคิด และดำเนินการวิจัย

2. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง โดยใช้แบบสำรวจที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น และได้ตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้ถูกต้อง ครบถ้วน

3. ชั้นการจัดกระทำกับข้อมูล นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาในประเด็นที่กำหนดไว้ตามขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%)

4. ชั้นเสนอรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยโดยนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางโดยอธิบายตารางประกอบ

ผลการศึกษา (Result)

การศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 1,210 คน จำแนกตามสถานภาพได้ดังนี้

1.1 เพศ ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 60.74 : 39.26)

1.2 สภาพนิสิต ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ (ร้อยละ 52.81 : 47.19)

1.3 หลักสูตรการศึกษา ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตมากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ร้อยละ 73.55 : 26.45)

1.4 สาขาวิชา ปรากฏว่า สาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) (ร้อยละ 49.42) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.ม.) (ร้อยละ 0.17)

1.5 ปีการศึกษาที่สำเร็จ ปรากฏว่า ปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2543 (ร้อยละ 11.90) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2525 (ร้อยละ 0.25)

2. สถานภาพของวิทยานิพนธ์ มีวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง จำแนกตามสถานภาพได้ดังนี้

2.1 ระเบียบวิธีวิจัย ปรากฏว่า ในภาพรวมเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 68.43 : 31.57) จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา ได้ดังนี้

2.1.1 หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 98.98 : 1.02)

2.1.2 หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 87.50 : 12.50)

2.1.3 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ (ร้อยละ 87.50 : 12.50)

2.1.4 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 63.16 : 36.84)

2.1.5 หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณทั้งหมด (ร้อยละ 100.00)

2.1.6 หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณทั้งหมด (ร้อยละ 100.00)

2.1.7 หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ (ร้อยละ 76.33 : 23.33)

2.1.8 หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งหมด (ร้อยละ 100.00)

2.2 หัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ดังนี้

Thaksin.J., Vol.4 (1-2) January - December 2001

2.2.1 หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การเรียนการสอน, วิชาการ, หลักสูตร, ฝึกสอนฝึกงาน จำนวน 30 เรื่อง (ร้อยละ 30.62) และน้อยที่สุดหัวข้อละ 1 เรื่อง คือ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนา สหกรณ์ และการนิเทศ (ร้อยละ 1.02)

2.2.2 หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษ ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การบริหารบุคลากร จำนวน 62 เรื่อง (ร้อยละ 10.37) และน้อยที่สุด หัวข้อละ 1 เรื่อง คือ โสตทัศนศึกษา การติดต่อสื่อสาร ปรัชญา การศึกษากฎหมาย และสมรรถภาพ (ร้อยละ 0.17)

2.2.3 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ งานประพันธ์, วรรณกรรม จำนวน 42 เรื่อง (ร้อยละ 29.17) และน้อยที่สุด คือ สารคดี, บันเทิงคดี, บทความ, หนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 6 เรื่อง (ร้อยละ 4.17)

2.2.4 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การอ่าน จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 36.84) และน้อยที่สุด หัวข้อละ 1 เรื่อง คือ กลวิธีการประพันธ์ วัฒนธรรม ศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 5.26)

2.2.5 หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 10 เรื่อง (ร้อยละ 52.63) และน้อยที่สุด หัวข้อละ 1 เรื่อง คือ ความคงทนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ และความสามารถทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ร้อยละ 5.26)

2.2.6 หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษ ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การพัฒนาแบบประเมิน, แบบ

ทดสอบ จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 58.34) และน้อยที่สุด หัวข้อละ 1 เรื่อง คือ ความสัมพันธ์ และผลสัมฤทธิ์ (ร้อยละ 8.33)

2.2.7 หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ วัฒนธรรม, ภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรม จำนวน 40 เรื่อง (ร้อยละ 12.58) และน้อยที่สุด คือ งบประมาณ, การเงิน จำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 0.31)

2.2.8 หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 2 เรื่อง คือ ภาษา (ร้อยละ 100)

2.3 แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ดังนี้

2.3.1 หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, อาจารย์, นิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 83 เรื่อง (ร้อยละ 84.70) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ นักกิจกรรม นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ผู้นำชุมชน ดำรวจตระเวนชายแดน และหนังสือ (ร้อยละ 1.02)

2.3.2 หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษ ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, ครู, อาจารย์, นักเรียน, บุคลากรสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 294 เรื่อง (ร้อยละ 49.16) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ ผู้จัดการสำนักงาน สหกรณ์การเกษตรจังหวัด และพนักงานธนาคาร (ร้อยละ 0.17)

2.3.3 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่างๆ จำนวน 92 เรื่อง (ร้อยละ 63.89) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ร้อยละ 0.69)

2.3.4 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ

ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10 เรื่อง (ร้อยละ 52.63) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ เด็กและเยาวชน รายการอาหาร และหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 5.26)

2.3.5 หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 15 เรื่อง (ร้อยละ 78.95) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา และนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 5.26)

2.3.6 หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 58.33) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คือ นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 8.33)

2.3.7 หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ กลุ่มคนและองค์กร จำนวน 101 เรื่อง (ร้อยละ 31.76) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ หนังสือพิมพ์ และประติมากรรม (ร้อยละ 0.31)

2.3.8 หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 เรื่อง คือ ชาวไทยเชื้อสายจีน (ร้อยละ 100.00)

2.4 พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์ ปรากฏว่า ในภาพรวมพื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 290 เรื่อง (ร้อยละ 23.98) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดระยอง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดเชียงใหม่ เขตการศึกษา 5 เขตการศึกษา 2 และ 3 ตำรวจภูธรภาค 4 กองพลพัฒนาที่ 4 ทณฑสถาน ในเขต 9 ตำรวจทางหลวงกองกำกับการ 7 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ รัฐไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย และ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (ร้อยละ 0.08) และ

ไม่กำหนดพื้นที่/จังหวัด จำนวน 167 เรื่อง (ร้อยละ 13.80) เมื่อจำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ ดังนี้

2.4.1 หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ทั้งภาคใต้ จำนวน 52 เรื่อง (ร้อยละ 53.06) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดยะลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ เขตการศึกษา 2 และเขตการศึกษา 3 (ร้อยละ 1.02)

2.4.2 หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 118 เรื่อง (ร้อยละ 19.73) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดระนอง จังหวัดระยอง จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ เขตการศึกษา 5 เขตการศึกษา 2 และ 3 ตำรวจภูธรภาค 4 กองพลพัฒนาที่ 4 ทณฑสถานในเขต 9 ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 7 และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

2.4.3 หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 17 เรื่อง (ร้อยละ 11.81) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดระนอง จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงใหม่ และเขตการศึกษา 2 (ร้อยละ 0.69)

2.4.4 หลักสูตร กศ.ม. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 36.84) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดยะลา (ร้อยละ 5.26)

2.4.5 หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดยะลา จังหวัดพัทลุง และ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ร้อยละ 5.26)

2.4.6 หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหำบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 4 เรื่อง (ร้อยละ 33.33) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คือ จังหวัดกระบี่ (ร้อยละ 8.33)

2.4.7 หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหำบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 125 เรื่อง (ร้อยละ 39.31) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และรัฐไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 0.31)

2.4.8 หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหำบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 2 เรื่อง คือ จังหวัดยะลา (ร้อยละ 50.00) และจังหวัดภูเก็ต (ร้อยละ 50.00)

อภิปรายผล (Discussion)

จากการศึกษาสถานภาพของมหำบัณฑิตที่ำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายผลดังนี้

1. สถานภาพของมหำบัณฑิตที่ำวิทยานิพนธ์

1.1 *เพศ* ในภาพรวม ปรากฏว่า เป็นมหำบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิงเกือบเท่าตัว แต่เมื่อพิจารณาตามหลักสูตรและสาขาวิชา เกือบทุกสาขาวิชาจะมีจำนวนมหำบัณฑิตเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ยกเว้น หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มีจำนวนมหำบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิงประมาณ 4 เท่า ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่ามหำบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นเพศชาย ที่นำสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มีมหำบัณฑิตเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงถึงประมาณ 4 เท่า ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า ผู้ที่สนใจและเลือกศึกษาต่อทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาไทย ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

1.2 *สภาพนิสิต* ในภาพรวม ปรากฏว่า เป็นมหำบัณฑิตภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าตั้งแต่เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาในภาคปกติจะเน้นการเรียนการสอนแผน ก โดยให้กำหนดนิสิตทำวิทยานิพนธ์ทุกสาขาวิชา และในบางสาขาวิชาที่กำหนดให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ถึงแม้ในช่วงหลังมานี้จะมีการเปิดสอนภาคพิเศษมากขึ้นแต่ก็จัดการเรียนการสอนแบบแผน ข (ไม่ทำวิทยานิพนธ์) อย่างไรก็ตามถึงแม้มหาวิทยาลัยจะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ (แผน ข) มากขึ้น ก็ควรจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยจะต้องควบคุมดูแลมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ รวมทั้งการทำงานวิจัยของนิสิตที่เรียนแผน ข เช่นเดียวกับนิสิตที่เรียนแผน ก

1.3 *หลักสูตรการศึกษา* ปรากฏว่า เป็นมหำบัณฑิตหลักสูตรศึกษามหำบัณฑิต (กศ.ม.) มากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหำบัณฑิต (ศศ.ม.) ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 มีเพียง 2 หลักสูตร คือ กศ.ม. และศศ.ม. ซึ่งจำนวนสาขาวิชาในหลักสูตร กศ.ม. มีประมาณร้อยละ 75 ของสาขาวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนจึงทำให้มีผู้เรียนมากกว่าสาขาวิชาในหลักสูตร ศศ.ม. และมีมหำบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา มากกว่าหลักสูตร ศศ.ม. ด้วย อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ๆ ทั้งในสาขาเฉพาะทาง และสาขาที่มีลักษณะสหวิทยาการให้มากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกและรองรับการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับที่สูงขึ้น โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดทำหลักสูตรใหม่ๆ ผลักดันและพัฒนาให้สาขาวิชาที่มีความพร้อมสามารถเปิดสอนได้ทั้งในระดับมหำบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต สามารถตอบสนองต่อความต้องการและการพัฒนาสังคม ประเทศชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

นิสิตสามารถกำหนดหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างเหมาะสมกับสาขาวิชามากขึ้น ไม่เกิดความซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไปแล้ว สามารถทำงานวิจัยที่ครอบคลุมศาสตร์ของสาขาวิชา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ และนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

2.3 แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, อาจารย์, นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การบริหาร การศึกษาทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, ครู, อาจารย์, นักเรียน, บุคลากรสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่างๆ แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการ ศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ กลุ่มคนและองค์กร และแหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ชาวไทยเชื้อสายจีน จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณาวางแผนกำหนดทิศทางและกลุ่มเป้าหมายในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความเหมาะสมกับแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ๆ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่หน่วยงาน สังคม และประเทศชาติต่อไป

2.4 พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์ ในภาพรวม ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา ทั้งนี้จะเป็นเพราะเป็นพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาหรือปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดสงขลา มีความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และติดต่อประสานงาน อีกทั้งประหยัดค่าใช้จ่าย เหล่านี้เป็นต้น จึงทำให้มีผลงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในพื้นที่จังหวัดสงขลามากที่สุด เมื่อจำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ทั่วภาคใต้ พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การบริหาร การศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการ ศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา พื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา และพื้นที่/จังหวัดที่มหาวิทยาลัยหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย ทำวิทยานิพนธ์ คือ จังหวัดยะลาและจังหวัดภูเก็ต จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณาวางแผนกำหนดพื้นที่ในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ในเขตบริการของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดพัทลุงซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง และเพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างแท้จริงควรมีการวิจัยแบบเจาะจงพื้นที่ (Area Study) ซึ่งจะทำให้เข้าถึงสภาพและปัญหาที่แท้จริงของชุมชน และสามารถแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

หนังสืออ้างอิง

ทักษิณ,มหาวิทยาลัย. คู่มือการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา

ปีการศึกษา 2540. สงขลา : เหมการพิมพ์,
2540.

_____. คู่มือการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา

ปีการศึกษา 2543 - 2544. สงขลา :
เหมการพิมพ์, 2543.

_____. คู่มือการประกันคุณภาพศึกษา

ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2544. สงขลา :
เหมการพิมพ์, 2544.

ศรีนครินทร์วิโรฒ. มหาวิทยาลัย. คู่มือการเขียนรายงาน

ภาคนิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ :

หจก.ไอเดีย สแควร์, 2534.

สีดา เจตน์. วิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวการทำวิจัย

วิทยานิพนธ์ บรรณานุกรม และ

เชิงอรรถ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา

อินเตอร์เนชั่นแนล, 2520.